

mot; ja teie wäetmad Eapfed mingo ka teiega
(S. 454), agaa teie Weikied ja Pu: doloju
sed peawad teie paigale jama. Moses üt
les: Meie Eojusied peawad meiega Selt
sis minnema, ja mitte ühte Sörgagi ei pea
järei jama, sest neist peame meie ommad
Ohwrid ja Pö: etamisse. Ohwrid (S. 43)
wõtma Jehowale, ja meie ei tea mitte, mis
suggused meie peame wõtma Jehowat te
nida, enne kui meie senna same.

S. 459. Selle Kõnne peäle wiibastob
Kunningas wägga, ja käs kis Moses minna:
omma Silmi eest ärra, ja ütles: Soja en
nast, et sa mitte ennam mo ette ei tulle, sest
mil Pärwal sa minno Sulmad nääd, pead
sa surema. Moses ütles Kunningale:
Sa olled öiete ralinud; minna ei tehha so
Silmi ette mitte ennam tulla; agga kei
need sinno Sullased, kes siin seiswad, need
peawad minno sure tulles, ja mo ette kum
mardama, ja ütlema: Minne nüüd agaa
süt:

süt Maalt ärra, sinna ja kei se Rahwas,
mis so järei käib: ja siis tahhan ma nen
dega wäljaminea Egiptusse Maalt.

S. 460. Moses teadis mis Jummal weel
tahtis tehha, sepärast wõis ta nenda rā
kida Kunninga ees; ja temma läks ärra
Barao jurest sure Wiuhaga. Ja Jum
mal käs kis tedda rākida Israeli Rahwa
kuuldes, et nemmad iggaüks piddid laena
ma Egiptusse Rahwalt, Mehhed Meeste
Käest, ja Naesed Naeste Käest, kei sugu
Hõbbe - ja kuld - Riisto, ja Rideid, omma
Poegade ja Tütarde Selga panna, Je
howa Pühha piddada. Ja Rahwas teg
gid nenda; ja Jehowa satis neile Arms
Egiptusse Rahwa jurest, et nemmad neilt
kei rohkeste said, sest Moses oli wägga
suur ja fulus Mees keige Kunninga Teen
ride ja keige Egiptusse Rahwa Meest; ja
nemmad ei arwand sedda, et nemmad neist
piddid ilma jama.